

NUMMER 9

[NYHEDER](#)[ANMELDELSER](#)[INTERVIEWS](#) ▾[FEATURES](#) ▾[PODCAST](#) ▾[BLOGS](#) ▾[KONTAKT](#) ▾

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Carsten Søndergaard til [Efterårsudgivelser III: Cobolt samt en enkelt fra Gyldendal](#)
- Felix Kühn Paulsen til [Banza! Mangaen kommer!](#)
- Felix Kühn Paulsen til [5 serier, der ændrede manga for altid](#)
- Tom Kampman til [Voksenmonstret](#)
- Jack J til [Voksenmonstret](#)

Realpolitik i rummet

21. september 2018 af [Michael Lindal Andersen](#)

0

ORBITAL 2: NOMADER

999999**Forfatter:** Sylvain Runberg**Tegner:** Serge Pellé**Forlag:** Cobolt**Form:** Hårdt bind i farver, 112 s.**Vejl. pris:** 298 kr.**Udgivelsesår:** 2018**Udgivelsesland:** Danmark

Den franske science fiction/space-opera-tegneserie *Orbital* rækker ud efter stjernerne og kommer i bind to lige akkurat ud på den anden side af atmosfæren, hvor den dog ikke forbliver i kredsløb.

Forlaget Cobolt gør i blandt andet bagsideteksten et nummer ud af at sælge *Orbital* som arvetageren til alles yndlingstegneserie om rumagenter, *Linda og Valentin*. Som PR betragtet er det ikke dårligt tænkt, men det stiller et par meget store og højt elskede

sko frem, som de to agenter Caleb og Mezoke skal udfylde. Måske var det faldet mig ind at sammenligne de to serier, og måske var det ikke. Det er ikke til at vide. Jeg vil prøve at lade være dog, men det lykkes sikkert ikke. Når først en ide er plantet, så er den ikke så let at slippe af med.

Første bind ramte ikke helt plet. Historien var sært doseret, og den første halvdel var spækket med lange, ordrige og lidt klemte forklaringer, *world building* og mere snak end i en gennemsnitlig Woody Allen-film. Det danske bind et indeholdt de to første franske bind af serien, og det var *endnu* et klogt valg fra Cobolts side. Historien var faktisk ikke kommet i gang, da det franske bind et sluttede, og jeg har svært ved at se, hvordan dette første kapitel i sig selv ville være have været en tilfredsstillende læseoplevelse. Der kom betydeligt mere smæk på i anden halvdel, og der reddede historien sig næsten i land. Der var dog stadigvæk en fornemmelse af, at det hele kunne have været struktureret lidt mere elegant og med en mere implicit *world building* end den, de mange talende hoveder leverede. Universet var komplekst og mættet med politiske problematikker, der var akkurat lige så svære at overskue, som de er i virkeligheden, og der var i det hele taget meget potentiale i serien. Der er altid noget fascinerende ved at blande rumramasjang og politik. Det har klædt genren lige siden

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Isaac Asimov og Frank Herbert skrev sig ind i science fiction-historien med vidunderlige værker som *Stiftelsen* og *Dune*.

72

Men hvorfor nu al denne snak om bind et, når det nu skal handle om bind to? Det er der en simpel grund til, nemlig at bind to af "Orbital" faktisk er lidt bedre fortalt og doseret end bind 1.

Handlingen er ikke helt let at gengive i kort form. Menneskene er i intergalaktiske kredse kendt som nogle krigsliderlige sataner efter en grusom krig med rumvæsenracen Sandjarr. Vi opførte os, som vi har det med at opføre os, når vi føler os truede, og det har givet os et blakket ry ude blandt stjernerne. Mennesket Caleb er agent i Det Interplanetariske Diplomati-bureau og er partner med Mezoke, der netop er en Sandjarr. Deres partnerskab er første skridt imod en slags forsoning, som nu skal stadfæstes ved en stor symbolpolitisk ceremoni i Kuala Lumpur. Et nomadefolk ved navn rapakhunerne ankommer til Jordan lige før ceremonien, og i samme hug omkommer fire jordiske fiskere på grusom vis. Straks blusser fremmedhad og nye fjendebilleder op og truer den forestående ceremoni og dermed hele føderationens eksistensgrundlag. Tak for kaffe.

Ligesom i første bind hives Calebs fortid op af tasken, og det er åbenbart en løbende historie, der kommer til at blive fortalt ved siden af alt det andet, der foregår i de forskellige albums. I første bind var det ren baghistorie, der aldrig rigtig fik forbindelse til hovedhistorien, og det er næsten også tilfældet her. Dog optræder visse bipersoner i begge historier, så forbindelse er der velsagtens. Disse flashbacks placering i fortællingen føles dog aldrig helt naturlige eller organiske, og man sidder lidt og undrer sig over, hvorfor de netop skal placeres der. Måske havde de haft det bedre i deres eget

Lucha Comico: Mere manga! Alita! DeDeDe!!

26. september 2018

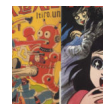
0

Efterårsudgivelser III: Cobolt samt en enkelt fra Gyldendal

25. september 2018

1

5 serier, der ændrede manga for altid

23. september 2018

1

Banzai! Mangaen kommer!

23. september 2018

1

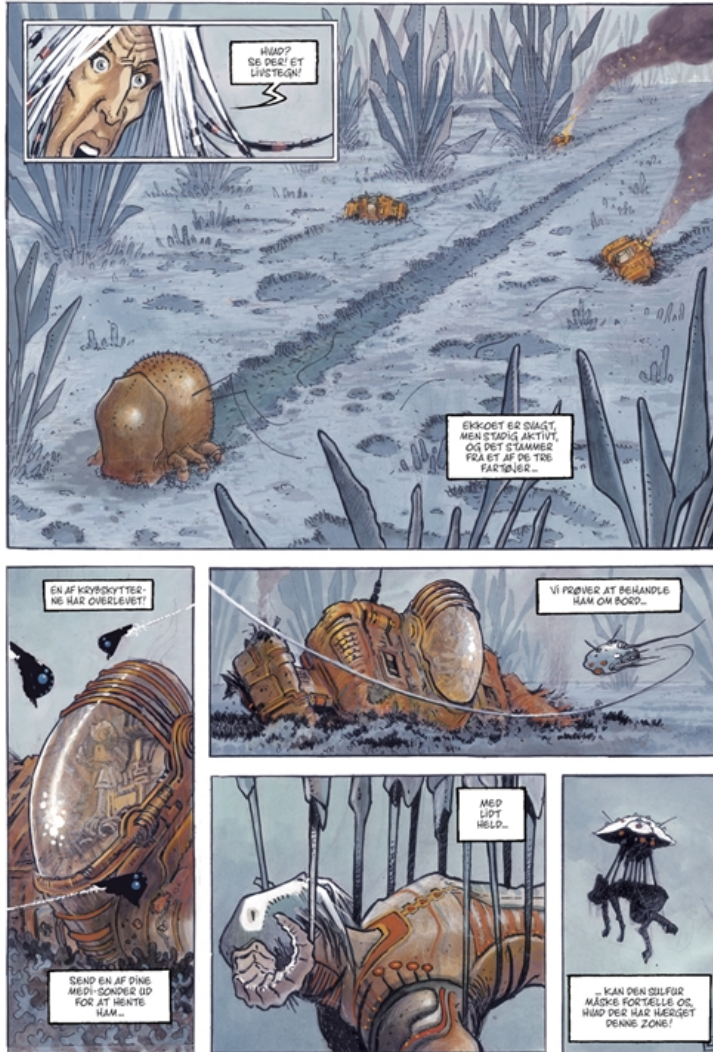

Realpolitik i rummet

21. september 2018

0

bind? Men det er også det eneste strukturelle problem, der som sådan er at finde i dette bind, så der er som sagt tale om fremskridt for forfatteren.

79

Det, serien mangler i forhold til *Linda og Valentin*, er fornemmelsen af det eventyrlige, det euforiske i at kaste sig ud i fremmede verdener og kulturer og den skæve humor og det store, bankende, blødende, ærlige og håbefulde hjerte, der er kernen i den serie. I stedet er det erstattet af hård realpolitik og et utal af komplekse gråtoner. Selv forholdet mellem de to agenter er presset og koldt, og i det hele taget er de ikke specielt sympatiske personer, man forholder sig til på samme måde som de elskelige Linda og Valentin. Ikke at vi skal sammenligne med *Linda og Valentin*, naturligvis. Men det er som sagt svært at lade være.

Men seriens alvor og kompleksitet er naturligvis også en styrke. Det er gennearbejdet og tænkt helt til bunds. De mange, lige lovligt tørre sekvenser med snak og *world building* spredt ud over begge danske bind giver på sin vis pote, da historiens univers kommer til at føles dybt og stort. Jeg ville ønske, at jeg kunne sige det samme om skildringen af seriens figurer, men det må så komme i et senere bind, da jeg vælger at tro, at fremskridtet vil fortsætte. Helt i seriens ånd, da kampen for vores to hovedpersoner (eller i hvert fald Caleb, da Mezoke mest går rundt og mugger i baggrunden) netop er for fremtiden og troen på, at freden kan lade sig gøre. Den kamp har serien trods alt tilfælles med *Linda og Valentin*.

63

Tegningerne er af den slags, hvor man ved første blik tænker "WOW, FOR HELVEDE", for det ser max lirt ud. Detaljegraden i miljøskildringerne er intens, og farvelægningen er ret lækker på den der tidlige Enki Bilal-agtige måde. Forbliver man på denne overflade af lækkerhed, så vil man have det fint, men hvis man vælger at kigge lidt nøjere efter, så dukker der faktisk også nogle enkelte kritikpunkter op her. Ind imellem er personernes ansigter langt fra så nuancerede som resten af det visuelle udtryk. Ansigter virker næsten karikerede og mere *cartoony*, end hvad omgivelserne og resten af detaljegraden lægger op til. Det er ikke altid, men somme tider. Det er også som om, at tegneren trives bedre med scener med talende hoveder og mere stillestående forløb end de få gange, hvor historien får fart på og skal levere noget action. Læserens øjne flyder ikke let og elegant fra billede til billede, når der kommer fart og tempo på, og enkelte steder skal man lige koncentrere sig for helt at kunne følge med i, hvad der sker. Overordnet set er der dog masser af glæde sig over på den visuelle front, og det er ikke hele "WOW, FOR HELVEDE"-effekten, der ryger over bord. Hvis man kan få nydelse ud af at kigge på fremmede miljøer fra klassisk science fiction-skuffe (det kan jeg), så er det bare med at få smidt øjeblikkene i retning af "Orbital". Men hvor ville det dog være fedt, hvis det hele spillede lidt mere optimalt.

Jeg er målgruppen for god, gennemtænkt og tankevækkende science fiction af netop denne type. Derfor er det lidt sært, at det ikke rigtigt spiller for mig, når der er så mange ting, der er på plads og tænkt flot igennem. Men det tog mig tre omgange at færdiggøre albummet. Det kaldte ikke rigtigt på mig, når jeg ikke kunne komme til det. Der er absolut ikke noget som helst galt i at historien er alvorsfuld (især hvis vi igen lige glemmer den der sammenligning med den ANDEN serie om rumagenter), kompleks og tung, men jeg fandt den desværre også tør og en smule uvedkommende.

Hvor ville jeg dog gerne knuselske den her serie. Kom nu, *Orbital* ...!

9 VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

📖 Cobolt, Orbital, Science fiction-tegneserier, Serge Pelle, Sylvain Runberg

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Michael Lindal Andersen

FORRIGE ARTIKEL

[Sajmon er ikke tryk ved den online gravhund](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Banzai! Mangaen kommer!](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Efterårsudgivelser III: Cobolt samt en enkelt fra Gyldendal

25. september 2018 af [Felix Kühn Paulsen](#)

🗨 1

Leine, Mosdal og civilisationens forfald

10. september 2018 af [Michael Lindal Andersen](#)

🗨 2

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)

TEGNERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop